

Naia eta bere amama

Bazen behin, Naia izeneko neska bat, 12 urte zituen, ez zuen anai arrebarik bera bakarra zen, eta ez zion inork amamonaren etxera joaten laguntzen, bere amarekin bizi zen etxean. Ilehoria zuen eta argala zen. Berari asko gustatzen zitzaion kozinatzea, bere amonak gaztetan erakutsi ziolako kozinatzen, eta bere amonari laguntzea ere bai gustatzen zitzaion. Egun batean pentsatzen zuen, bere amonaren etxera joatea bisitan eta, beranduago Naia amonaren etxera joan behar zen baina gogoratu zen bere amamari madalenak gustatzen zitzaiola, orduan prestatzen hasi zen.

- Irina, azukrea... - Esan zuen Naiak
- EE, Naia kontuz ibili amaman etxeko bidean jende arraro asko dago. - Esan zion amak.
- Agur ama banoa! - Esan zuen Naiak

Amaman etxeko bidetik zihoala konturatu zen furgoneta handi txuri eta arraro bat, bera jarraitzen zihoala bere atzetik. Furgoneta txuria Naiaren ondoan jarri zen eta musua tapatuta zuten lapurrak, eta betik beltzez jantzita zeuden. Naia urduri jarri zen eta hau galdetu zuen.

- Kaixo zeozer nahi duzue?
- Ez, zu akabatuko zaitugu!

Mutil gaiztoak Naia furgonetan sartu zuten, furgonetako maleteroan utzi zuten Naia eta ez zekien zer egin. Furgoneta hainbeste mugitzen zenez mugikor bat atera zen motxila oso arraro batetik eta hartu egin zuen mugikorra. eta orduan Naia amonari deitzen hasi zen.

- 652434524.- Esan zuen Naiak.
- Kaixo Naia, ze moduz?Zurea mugikor zenbaki da hori? - Esan zuen amamak.
- Ez, ez da nerea. Mutil batzuk furgonetan sartu naute, baina ez esan amari. - Esan zuen Naiak.
- Banoa zure bila baina asko tardatuko dut. - Esan zuen amamak.
- Bai, ados!

Orduan Naia mareatzen hasi zen bideko zuloengatik. Eta derrenpete amonaren ahotsa entzun zen.

- Nire biloba askatu!- Esan zuen amamak.

Mutilak beldurtu egin ziren eta furgoneta frenatu egin zuten eta Naiak

kriston golpea hartu zuen. Amonak atzeko atea zabaldu zuen, eta Naia atera zuen. Amonak akabatu nahi zituen bi mutilei eta Naiak ez zion utzi, eta ostikada bat jo zion mutil bati. Naiak topatu zuen mugikorrarekin, anbulantziari deitu zion eta etorri egin zen. Naiak, eta amonak dana kontatzen ari ziren anbulantziakoari eta beste mutilak lagunari esan zion:

- Agurtzera joango naiz ez ahaztu nitaz.

Orduantxe ertzainak etorri ziren eta Naia eta amonari galdetegi bat eginten hasi ziren. Amari deitu zioten eta hara heltzerakoan hau esan zuen:

- Zer egin duzue? Zer pasatu da?
- Guk ez dugu ezer egin.

Amona eta Naia dana kontatzen hasi ziren eta poliziak pentsatu zuten amona kartzelan sartzea ez zituelako ondo egin gauza batzuk baina hau esanten hasi ziren:

- Ez, ez sartu nire amona kartzelan mesedez. -Esan zuen Naia
- Lasai gauzak ez ditut ondo egin merezi dut. -Esan zuen amonak.

Baina derrepente poliziak gelan sartzen dira eta esaten diote ez dela kartzelan sartuko lasai egoteko, eta ez zuen gauzak txarrera egin baizik eta bere biloba baitu nahi zutela, eta berak lagundu nahi zuen.

Orduan galdetegia egiten bukatu zuten, eta, amona, ama eta Naia etxera joan ziren.

Amona oso kantsauta zegoen bere lo kuluxka egin ez zuelako bere bilobarengatik. Eta lotara joan zen amona eta ez zuen halakorik eduki. Hala bazan eta ez bazan sar dadila amaman lo kuluxkan.